

תלמודו בידו

דף מב עמוד ב

א [ממתי קטן חייב מדין חינוך כלולב, ציצית, תפילין, קריאת שמע ותלמוד תורה ?

ב [האם מותר לאכול טהרות שנגע בהן קטן ?

ג [באיזה אופן חולקים תרומה לכהן קטן או נער ?

ד [האם קטן כשר לשחיטה, והאם ממנים אותו על קרבן פסח ?

ה [האם המתפלל צריך להרחיק מצואת קטן או גדול ?

א [לולב: משידע לנענע.

ציצית: משידע להתעטף. **תפילין:** משידע להיזהר מלהיכנס בהן לבית הכסא. **שמע ותורה:** כשיודע לדבר, אביו מלמדו פסוק ראשון של שמע, ו"תורה צוה לנו".

ב [נגע בגופו: אם יודע לשמור את גופו מטומאת מגע משא ואהל, מותרות באכילה. נגע בידיו: אם יודע גם לשמור ידיו ושמשנטלן אינו נוגע בשום דבר ספק, מותרות. ספק נגע: אם יש בו דעת כדי להשיב אם נגע בטומאה, ואמר איני יודע, דינו כגדול. וטהרות שברשות היחיד, ספיקן טמא. ושברשות הרבים ספיקן טהור. אבל קטן שאין בו דעת להשיב אם נגע, ספיקו טהור אפילו ברשות היחיד.

ג [קטן: היודע לשומרה בטהרה, שולחים לביתו תרומה [כי אין הכל יודעים שבקי לשומרה]. נער: היודע לפרוס כפיו, חולקים לו אף בגורן בפרהסיא, כיון שהכל יודעים שהוא גדול.

ד [שחיטה: היודע לאמן ידיו לשחיטה אך אינו יודע הלכות שחיטה, אוכלים משחיטתו אם גדול עמד על גביו בשעת השחיטה, וראה שלא שהה או דרס. למנותו על הפסח: לתנא קמא, אם יכול לאכול כזית צלי [ולא רק מבושל], נמנה. לר' יהודה, די שיודע להבדיל בין הראוי לאכילה לפסולת.

ה [קטן: מרחיק מצואתו משיאכל כזית מאחד מחמשת מיני דגן בכדי אכילת פרס. גדול: מרחיק מצואתו אף שאינו יכול לאכול כזית בכדי אכילת פרס.